

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1340/2022
20.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Јелене Ивановић, чланова већа, у парници тужиље АА из села ..., чији је пуномоћник Иван Станојковић, адвокат из ..., против туженог Здравственог центра Врање кога заступа Државно правобранилаштво из Лесковца, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3174/2021 од 20.01.2022. године, у седници одржаној 20.12.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3174/2021 од 20.01.2022.. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом основног суда Врању П1 бр.339/20 од 15.04.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиљи за период од априла 2015. године закључно са априлом 2016. године, тужиљи на име разлике између исплаћене и предвиђене зараде за рад са нефролошким болесницима исплати појединачне месечне износе са опредељеном законском затезном каматом као у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 61.105,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3174/2021 од 20.01.2022. године, преиначена је пресуда Основног суда Врању П1 бр.339/20 од 15.04.2021. године, тако што је одбијен тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој за период од априла 2015. године до априла 2016. године, на име разлике између исплаћене и предвиђене зараде за рад са нефролошким болесницима исплати појединачне месечне износе са опредељеном законском затезном каматом као у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 61.815,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) – у даљем тексту: ЗПП и утврдио да је ревизија туженог неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Поред тога што је у ревизији указано да је дошло до битне повреде поступка, ревидент није посебно указао нити определио у чему би се таква повреда састојала, односно која одредба Закона о парничном поступку је повређена. Из ових разлога позивање на битну повреду одредаба парничног поступка, као ревизијски разлог из члана 407. Закона о парничном поступку је без утицаја у ревизијском поступку приликом испитивања побијане другостепене пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код туженог на пословима медицинске сестре на ... одељењу у Општој болници Врање. Уговором о раду .. од 17.12.2012. године тужили је утврђен коефицијент за обрачун и исплату зараде од 12,59. Наведени коефицијент је промењен Анексом уговора о раду од 09.04.2015. године у коефицијент 13,11, Анексом од 08.12.2016. године у коефицијент 13,57 и Анексом од 13.12.2016. године у коефицијент 13,11. Решењем број .. од 28.03.2016. године, тужила је распоређена да као медицинска сестра у Служби за ... ОЈ Опште болнице у Врању у периоду од три месеца, почев од 01.04.2016. године до 30.06.2016. године, обавља послове медицинске сестре у раду са нефролошким болесницима, у ком периоду ће јој се вршити исплата зараде у висини коефицијента 13,57. Из мишљења Завода за јавно здравље од 23.10.2012. године, произлази да се на ... одељењу налази осам постеља за нефролошке болеснике, те да је, на основу здравствене неге и специфичне хемотерапије за ове болеснике, могуће одредити коефицијент 13,57 за 4 медицинске сестре. У складу са наведеним тужени је медицинским сестрама тромесечно одобравао исплату зараде у складу са коефицијентом 13,57, а наредних девет месеци им није исплаћивана увећана зарада за рад на нефрологији, за коју тужила сматра да јој припада и која представља предмет тужбеног захтева који је процизиран у складу са налазом вештака економске струке.

На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је усвојио тужени захтев тужиле налазећи да јој припада увећана зарада за рад са нефролошким болесницима, јер се тај рад сматра тежим и опаснијим. Исплаћивањем увећане зараде периодично на по три месеца за четири медицинске сестре, а након тога другој групи сестара, тужени је по налажењу првостепеног суда учинио повреду одредбе члана 104. став 2. Закона о раду.

Другостепени суд је нашао да тужили не припада право на име потраживања из радног односа по основу рада са нефролошким болесницима. Налази да је тужила обављала послове на ... одељењу у складу са Уговором о раду и описом послова свог радног места као и утврђеним коефицијентом за обрачун плате. Уредбом о

кофицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама прецизно су наведени послови за које се примењује коефицијент 13,57. Збрињавање малог броја нефролошких болесника и то у виду визита и давања терапија, без спровођења дијализе, не подразумева интензивну негу за коју се примењује увећани коефицијент од 13,57. Имајући у виду да је тужени као послодавац поступао на идентичан начин у односу на све медицинске сестре на ... одељењу, на коме је укупно осам постеља било предвиђено за нефролошке болеснике, тако што су се све смењивале и у периоду од три месеца годишње добијале увећани коефицијент од 13,57%, другостепени суд налази да нема повреде одредаба члана 104. став 2. Закона о раду.

Врховни касациони суд налази да је другостепена одлука донета правилном применом материјалног права на утврђено чињенично стање.

Одредбом члана 2. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 44/01 ... 113/17), у делу Трећа група под 13, прописано је да коефицијент од 13,57 припада запосленом са четвртим степеном стручне спреме који обављају послове: здравствена нега хоспитализованих болесника у интензивној нези, операционој сали, хемотерапији, онкологији, психијатрији, хитни пријем болесника, неодложна помоћ у кући, хитна медицинска помоћ, специјализовани послови зубне технике на изради зубних помагала, кућно лечење, рентген кабинет, лабораторијске анализе, послови санитетског транспорта, уз пружање хитне медицинске помоћи, руковање инсталисаним системима у возилу и специјални послови у галенској лабораторији.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља има закључен уговор о раду за обављање послова у Служби за ... Опште болнице Врање, Здравственог центра у Врању, са коефицијентом од 13,11. Из наведеног следи да за опис послова за који је тужиља закључила уговор о раду није предвиђен повећани коефицијент од 13,57 прописан наведеном Уредбом. Чињеница да је тужиља, као и остале медицинске сестре на ... одељењу, неговала и највише осам нефролошких болесника, на тај начин што су одрађивале визиту, давале им терапију и пружале другу потребну негу, не мења опис послова за који је тужиља закључила уговор о раду са утврђеним коефицијентом зараде. Уредба изричито дефинише за које послове запосленима припада коефицијент од 13,57. Оно што је заједничко и специфично за те послове јесте да представљају послове повећаног ризика или хитности, односно интензивну негу болесника. Рад са ограниченим бројем нефролошких болесника у виду визита, давања терапија и неге, без вршења дијализе тих пацијената, не оправдава исплаћивање увећаног коефицијента за тако обављени рад. Додатна опетерећеност медицинских сестара на ... одељењу, у које спада и тужиља, награђена је исплатом увећане зараде, у периоду од три месеца годишње.

Имајући наведено у виду, без утицаја су ревизијски наводи тужиље да је она радила са нефролошким болесницима свих 12 месеци годишње, а не само три месеца у којима јој је исплаћивана увећана зарада. Послодавац сходно Уредби о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама није имао обавезу да тужиљи исплаћује увећану зараду за обављање додатне неге нефролошких болесника, па у том смислу није од значаја то што је тужиља тај посао обавља свих 12 месеци годишње. Неоснован је и ревизијски навод тужиље да је повређена одредба

члана 104. став 2. Закона о раду, која предвиђа да се запосленима гарантује једнака зарада за исти рад или рад исте вредности који остварују код послодавца. У току поступка је утврђено као неспорно да су све медицинске сестре на ... одељењу, укључујући и тужиљу, третиране на исти начин у погледу исплате увећане зараде, на тај начин што су дељене по групама и што је свака медицинска сестра у периоду од три месеца годишње остваривала увећану зараду. Из наведеног следи да су те запослене за исти рад остваривале једнаку зараду.

Врховни касациони суд је ценио и остале ревизијске наводе тужиље, али је нашао да су неосновани и без утицаја на правилност одлуке.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Како је ревизија тужиље одбијена као неоснована, одбијен је и њен захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, па је на основу чл. 153. и 154. став 1. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић